

דף צד.

י"ד סימן מה סעיף יא

עיין בסעיף הקודם

ein meshet A.

חו"מ סימן רכח סעיף ז

ein meshet b.n.d.

ו. אסור לרמות בני אדם במקה ומ麥ר או לגנוב דעתם, כגון אם יש מום ק במקחו צריך להודיעו לlogue ואף אם הוא גוי ר לא ימכור לו בשער נבלה בחזקת שהותה. ואף לגנוב דעת הבריות בדברים כגון לא יפציר בו לאכול עמו ש והוא יודע שאין טוען, ולא ירבה לו במתנות והוא יודע שאין מקבל, ולא יפתח בקבוקים וזה סובר שפתחם בשבילו אלא צריך להודיעו שלא פתחם בשבילו, ואם זה דבר שהאדם היה צריך להעלות על דעתו שאין עושים בשבילו אף שמטעה עצמו וסובר שהעשה בשבילו מותר, כגון פגע בחבירו בדרך וסביר זה שהחבירו יצא לקרותו לכבודו א"צ להודיעו ה שלא יצא לכבודו.

חו"מ סימן רכח סעיף ז

ein meshet ha.n.

ז. לא יאמר לו תסוק שמן מפק זה והוא ריקן א, ולא ילך לבית האבל ובידו כל ריקן וסובר האבל שהוא מלא.

ק. רמב"ם פי"ח מכך הלכה א' ואחד ישראל או גוי שוים בדבר זה. ואף שאין אונאת ממון מ"מ היה לו להודיעו משומן גניבת דעת. סמ"ע ס"ק ז.

ר. מחולין צ"ד ע"א.

ש. כתוב הסמ"ע בס"ק ח' דוקא להפיצר בו ולהרבות שלא כנהוג אסור, אבל לדבר לו פעמי שתאים בא לאכול עמי מותר שזה דרך כבוד.

ת. שם מחולין צ"ד ע"ב.

א. פירוש והוא יודע שלא יסוק, אבל אם היה בו שמן או משחה מותר לומר לו לסוק אע"פ שיודע שלא יסוק מפני הכבוד. סמ"ע ס"ק י.

ח. ר' יוסי פינמן ר' ברוך מעוף ח עין משפט ז.

ט. י. לא ימכר לו עור של בהמה שמתה בחזקת שהוא שחוותה ^ב, ולא ישלח לו חבית יין ושמן צפ על פיה ^ג.

ו. ר' יוסי פינמן קע מעוף יט עין משפט ז.

ט. יז. אורח אצל בעל הבית אינו רשאי לתקח את מילפניו וליתן לבנו או לעבדו של בעה"ב אא"כ נטל רשות מבעה"ב ^ד.

ו. ר' יוסי פינמן סה מעוף יא עין משפט ט.

ע. עין לעיל דף צג: עין משפט ט

דף צד:

ו. ר' יוסי פינמן סה מעוף יא עין משפט א.
ע. עין לעיל דף צג: עין משפט ט

ע. עין משפט ב.

ח. ר' יוסי פינמן ר' ברוך מעוף ז עין לעיל דף צד. עין משפט ב.ג.ד.

ב. משני טעמים אי' שאין עור של בהמה מתה חזק כמו של שחוותה, ועוד מפני הסכנה שהיא נחש והארס נבלע בעור שם בגם.

ג. משומם מעשה שהיה בגם אחד זימן אורחים מפני שנשלחה לו וסביר שכולה שמן לצורךן, לסוף מצא שהחתתו היה יין ונתבישי וחנק עצמו. סמ"ע ס"ק י"ג.

ד. ואם יש הרבה על השולחן שלא יהסר אין בזה איסור, כה"ח אות ס"ד. אבל האורח מותר ליתן לאורח חבירו דכוון שהזמינים אינם מקפיד בזה, שם אותן ס"ו. וגם לבנו או לעבדו בדבר מועט מותר בלי נטילת רשות, כה"ח אות ס"ט.